

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 20. An qui dubitat utrum dolvit debitum, tenetur adhuc illud integrè
solvere, si certo scire nequeat se solvisse?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

dubio, & pari causa potior est conditio possessoris bonæ sidei.

Resp. IV. Quando nullus eorum, de quibus dubitatur, an sint Domini rei, rem possidet; si dubium sit æquale, res æqualiter inter illos dividi debet, vel si dividi nequeat, ejus pretium, nisi forte ex eorum consensu agatur; nam non est ratio uni totum, vel plus, aut minus adjudicandi. Si longè probabilitas sit ad unum illorum totam pertinere, tota ei est adjudicanda, uti adjudicaret æquis iudex re ita cognitâ.

Q. 20. An qui dubitat, utrum solverit debitum, tenetur adhuc illud integrè solvere, si certo scire nequeat se solvisse.

Resp. Aff. Est communis. Quia 1. debito certo non satisfit per solutionem non certam, nam solutio dubia non est æqualis debito certo: *Justitia autem æqualitatem exigit.* 2. In eo casu pro debito stat possessio. 3. In foro conscientiæ judicare debemus de rebus istis sicut prudens judex cognita veritate, & inspeçto jure naturali judicaret in foro externo: nam forum internum debet sequi sententiam fori externi, nisi constet externum niti presumptione falsa. At in foro externo debitor cogetur solvere debitum certum, nisi probet solutum esse, etiamsi creditor fateatur se de solutione dubitare, nec eam recordari.

Nec dicas in dubio meliorem esse conditio-

nem

nem possidentis. Nam 1. hoc non est verum, nisi quando in cæteris par est causa possidentis, & non possidentis; nam regulæ juris param causam exigunt ad meliorem conditio- nem possidentis. 2. Creditor possidet jus ex- igendi, & accipiendi solutionem debiti sui, quo jure spoliari non debet in dubio. Nec refert, quod debitor pecuniam solvendam possideat: nam dubium non versatur circa ipsam pecuniam, cuius sit, sed circa Jus ex- igendi debitum, an adhuc sit, cum autem Jus illud certò extiterit, & non constet de ejus ex- tinctione, creditor possidet durationem Juris illius. Ita De Lugo, Sanchez, &c.

Q. 21. *An est contra Justitiam prodere alterius secretum suæ fidei commissum, & obligatio resarcendi damnum inde secutum?*

Resp. Aff. *Est commun.* Quia quilibet habet Jus, ne ejus secreta detegantur; estque mortale, si arcanum sit gravis momenti, vel inde grave damnum proximi, aut discordiæ sequi poshit unde illud Eccli. 27. *Qui denudat arcana amici, fidem perdit... denudare amici mysteria desperatio est animæ infelicis.*

Quare non licet arcanum etiam à privato creditum sine ejus consensu alteri aperire et- iam ex præcepto superioris, nisi aliâ viâ co- gnitum sit, quia servare fidem est de jure naturali, ait S. Thom. q. 70. a. 1. ad 2. nihil autem potest præcipi, nec fieri contra id, quod est de jure naturali.

Excipe